

corpus sunt, à metu calefacta rubescunt. Solomon
 quis in hostibus multos se facit, lites, in disci-
 plinis capiendis promptos rufos et desolat; eospe
 Plutarchus viri aetatis sua dispersimus gra-
 ues, modestos, Magnanimos appellat. Quid
 multis? dico paucis, quibus vos Mithras plura
 didiceratis poteritis, si nimis ego paucos vide-
 bor discipulis. Non tanto fulgentium Margari-
 tarum numerus abundat mente rubrum, quanta
 egregiarum virtutum copia resplendet in ru-
 bris Maribus. Pontapa dices quid? ergo hoc in
 te sunt oia. Sedina quidem est, verumtamen
 potior ludibros, haec vel oia vel saltem
 pleraque in me ut auidendo alioquin Nigris
 propria, quo midj. doctus exulare, nihil
 minus quemadmodum rufa barba, ipsa est
 ipsa in meo spe confitetur. Quomodo enim
 nihil dico de me, neque quod possum dice-
 re, neque si id, dicerem, quia eis arrogiam
 modo aduersa, sed et molesta est. Nihil agitur
 de me dictum volo, sed de ruforum laudibus agis.
 Vbi vò ipse per fornices et concubinas contulans
 primum me et totum antesignanum offero: Incundum